

- prične rok teči z objavo sodbe z dne 8. septembra 2011, Hennigs in Mai (C-297/10 in C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560), četudi se za stranko ne uporablja Bundesangestelltentarifvertrag (kolektivna pogodba za zaposlene v javnem sektorju Zvezne republike Nemčije), ampak njen položaj ustreza položaju iz sodbe z dne 19. junija 2014, Specht (od C-501/12 do C-506/12, C-540/12 in C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005),
 - lahko uradniki in sodniki, ki jih ta sodba zadeva, (delavci) za omenjeno sodbo izvejo le iz splošnih javnih virov,
 - so javni delodajalci prenosljivost na uradnike po izdaji zgoraj omenjene sodbe zanikali in pri tem zanikali tudi obstoj diskriminacije na podlagi starosti, pri čemer je bilo to pravno mnenje vsaj deloma sporočeno tudi javnosti,
 - so prvostopenjska upravna sodišča znotraj omenjenega roka in tudi po njem do razglasitve sodbe Specht obstoj diskriminacije na podlagi starosti pretežno zanikala,
 - sodna praksa vrhovnih sodišč glede roka ni obstajala, prva odločba vrhovnega sodišča pa je bila izdana šele po razglasitvi sodbe Specht,
 - veljajo v delovnem razmerju uradnikov oziroma sodnikov prekluzivni roki le za povrnitev izrednih stroškov in ti roki niso krajši od šestih mesecev,
 - za pravice do plače velja triletni zastaralni rok, ki prične teči ob koncu leta, v katerem so terjatve zapadle in upravičenec za pravico izve oziroma bi zanj moral izvedeti, sicer pa velja zastaralni rok desetih let,
 - je nacionalne pravice do plače, ki niso določene z zakonom, treba uveljavljati pravočasno, to je v proračunskem letu, za katerega se uveljavljajo?
4. Ali nejasnost oziroma nepreglednost pravnega položaja vpliva na odgovor na tretje vprašanje?
5. Ali za začetek prekluzivnega roka zadostuje, da krog diskriminiranih oseb ve za diskriminacijo, ali pa mora biti poznan tudi razlog za diskriminacijo, torej merilo razlikovanja?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Halle (Nemčija)
10. decembra 2018 – VM/Land Sachsen-Anhalt

(Zadeva C-775/18)

(2019/C 112/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Halle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VM

Tožena stranka: Land Sachsen-Anhalt

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je naknadno, odstotkovno povišanje v okviru plačnega sistema, ki diskriminira na podlagi starosti, nova diskriminacija, če je odstotek povišanja enak za vse stopnje nekega plačnega razreda in se zato sicer spremeni absolutna, ne pa tudi relativna razlika med diskriminiranimi in nediskriminiranimi?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je takšno odstotkovno povišanje za vse starostne stopnje upravičeno, če povišanje temelji na tem, da prvotna plača ne dosega minimalnega plačila, določenega v ustavi države članice?
3. Ali pravo Unije, zlasti člen 9 Direktive 2000/78/ES ⁽¹⁾, nasprotuje pravilu, da pravica do odškodnine za diskriminatorno plačilo na podlagi starosti zastara po dveh mesecih, če
- prične rok teči z objavo sodbe z dne 8. septembra 2011, Hennigs in Mai (C-297/10 in C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560), četudi se za stranko ne uporablja Bundesangestelltentarifvertrag (kolektivna pogodba za zaposlene v javnem sektorju Zvezne republike Nemčije), ampak njen položaj ustreza položaju iz sodbe z dne 19. junija 2014, Specht (od C-501/12 do C-506/12, C-540/12 in C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005),
 - lahko uradniki in sodniki, ki jih ta sodba zadeva, (delavci) za omenjeno sodbo izvejo le iz splošnih javnih virov,
 - so javni delodajalci prenosljivost na uradnike po izdaji zgoraj omenjene sodbe zanikali in pri tem zanikali tudi obstoj diskriminacije na podlagi starosti, pri čemer je bilo to pravno mnenje vsaj deloma sporočeno tudi javnosti,
 - so prvostopenjska upravna sodišča znotraj omenjenega roka in tudi po njem do razglasitve sodbe Specht obstoj diskriminacije na podlagi starosti pretežno zanikala,
 - sodna praksa vrhovnih sodišč glede roka ni obstajala, prva odločba vrhovnega sodišča pa je bila izdana šele po razglasitvi sodbe Specht,
 - veljajo v delovnem razmerju uradnikov oziroma sodnikov prekluzivni roki le za povrnitev izrednih stroškov in ti roki niso krajši od šestih mesecev,
 - za pravice do plače velja triletni zastaralni rok, ki prične teči ob koncu leta, v katerem so terjatve zapadle in upravičenec za pravico izve oziroma bi zanjo moral izvedeti, sicer pa velja zastaralni rok desetih let,
 - je nacionalne pravice do plače, ki niso določene z zakonom, treba uveljavljati pravočasno, to je v proračunskem letu, za katerega se uveljavljajo?
4. Ali nejasnost oziroma nepreglednost pravnega položaja vpliva na odgovor na tretje vprašanje?
5. Ali za začetek prekluzivnega roka zadostuje, da krog diskriminiranih oseb ve za diskriminacijo, ali pa mora biti poznan tudi razlog za diskriminacijo, torej merilo razlikovanja?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Roma (Italija)
12. decembra 2018 – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)/Soundreef Ltd**

(Zadeva C-781/18)

(2019/C 112/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale ordinario di Roma